

Bekymret idealist søker ENGASJEMENT

Denne utgavens profil, Are Ingemann, er bekymret over dagens fagpolitiske utvikling. Han misliker både takstplakaten og fysioterapisystemet for øvrig, og mye tyder på at han også vil konfrontere hver enkelt fysioterapeut en smule: vi har selv ansvar for å oppdatere oss, skaffe oss kunnskap, markedsføre oss, og vi må kreve vår plass i samfunnet. Hvis ikke, vil fysioterapi en dag være overflødig.

AV KJETIL NORD-VARHAUG –
FYSIOTERAPEUT

Are Ingemann har i en mannsalder undervist fysioterapeuter og leger i Norden i Ortopedisk medisin. Til daglig arbeider han ved OMI Klinikken i Trondheim, men han bruker mye tid på å reise rundt og undervise i OMI konseptet. Siden 1989 har han undervist totalt 2000 leger og over 3000 fysioterapeuter via kurs, seminarer og forelesninger. Etter endt grunnutdanning i London i 1984, gjennomførte han videreutdanning i Blackburn hos Frank Plum i 1985. Året etterpå var han arrangør i Namsos for det norske kurset i Norge inne OMI konseptet. Det var i England han første gang møtte Dr Cyriax som var grunnleggeren av ortopedisk medisin(OMI). Det britiske fagmiljøet var på denne tiden opptatt av å «ta» dr. Cyriax, og hans teorier og metoder ble gått grundig etter i sømmene. Men hans tanker om ortopedisk medisin har

vist seg å holde mål, også sett opp mot dagens forståelse og kunnskapsnivå. Konseptet bak utdanningene i Norge var helt siden slutten av 80-tallet desentraliserte kurs. På denne måten nådde man ut til en større gruppe fysioterapeuter og leger. Man har derfor kunne nå ut med utdanningen og kunnskapen til et vidt spekter av fysioterapeuter. I dag jobber det fysioterapeuter med videreutdanning og spesialist tittel i ortopedisk medisin over hele landet.

– Fysioterapeuter bør verne om sin plass

Opp igjennom årene så har Ingemann fulgt med på utviklingen også når det kommer til fagpolitikk og fagutvikling. Han mener vi som fysioterapeuter trenger å skjerpe oss for å ikke miste vår plass i helsevesenet til andre yrkesgrupper som søker økte markedsandeler. Vi lærer detaljkunnskap under utdanningen, forteller Ingemann, spesielt i anatomi, men vi praktiserer det i svært liten grad. I tillegg er de behandlings- og undersøkelsesmetodene som presenteres under grunnutdanningen for lite spesifikke til å kunne arbeide i privat praksis. Ingemann mener at høgskolene i Norge har designet sin utdanning for å rekruttere personell til offentlig sektor. De som ønsker å jobbe i privat sektor med muskel- og skjelettlidelser må videreutdanne seg.

– Takstplakaten er hemmende

Are Ingemann mener at takstplakaten hemmer utviklingen av vårt fagfelt i Norge. At man skal ha en rekke takster som styrer hvilke behandlinger som fysioterapeutene kan velge, setter en sterk demper på vår evne til å tilegne oss ny kunnskap, sier han. Det betyr at det norske fysioterapimiljøet ikke klarer å følge med på hva som skjer internasjonalt i like stor grad som vi kanskje burde. Han legger til at mange på tross av takstplakaten er flinke til å holde seg faglig oppdatert og ta videreutdanninger, men at systemet vi har i dag har ikke er lagt opp til noe påbudt nivå av faglig oppdatering. I dag er behandlingsprinsippene for lite spesifikke. I alle andre deler av den medisinske forskningen så tilstrebes det

stadig større grad av spesifisitet. Moten i behandlingsmiljøene har de siste årene blitt stadig mer preget av en holistisk tankemetode. Vi har gått bort fra det konkrete og tenker mer mer funksjon. Vi trener og behandler spesifikke lidelser med funksjonelle metoder. Dette er ikke nødvendigvis galt, men er ikke alltid den mest effektive fremgangsmåten. Ingemann mener at metodene mange ganger rett og slett er for lite rettet mot det spesifikke problemet som pasienten har. Uten korrekt diagnose så er behandlingen lite effektiv eller uvirksom. I muskel- og skjelettbehandlingen så er tendensen at man får «rundere» og ikke spesifikke diagnoser. Ordet syndrom brukes stadig oftere. Ingemann mener at OMI konseptet gir utøveren et bedre grunnlag til å stille den rette diagnosen basert på logiske forklaringsmodeller.

OMI opptatt av subklassifisering

Ingemann trekker blant annet frem det faktum at det nå opereres med statistikk som sier at 90 % av alle rygglidelser er uspesifikke. Dvs at vi ikke vet hva de kommer av, eller at plagene kan komme fra en rekke strukturer vi ikke klarer å skille i undersøkelsen. I OMI konseptet tilstreber man å bli bedre på subklassifisering slik at behandlingens som igangsettes også har mulighet til å virke effektivt. Det finnes i dag svært mye kunnskap om rygg og ryggplager, men forskningen har ikke klart å subgruppere pasientene som inkluderes, godt nok. Derfor får vi også sprikende grad av effekt når forskningen skal teste en behandlingsmetode, legger Ingemann til. Fysioterapeuter har etter hvert blitt stemplet med et rykte om at vi kun driver med instruksjon i øvelser og i mindre grad undersøker pasientene. Det er viktig å bruke kunnskapen man har og systematisere denne, sier Ingemann. Han håper at unge nyutdannede fysioterapeuter som ønsker å jobbe i privat praksis sørger for å ta en av de tilgjengelige viderutdanningene slik at man fra starten av lærer å undersøke på en systematisk måte. Vi må få tilbake den manuelle delen av behandlingen, ikke kun drive med treningsveiledning, sier Ingemann

– Bør markedsføre oss bedre

Konkurransen fra andre yrkesgrupper som naprapater og kiropraktorer gjør at vi vil få et kjempeproblem i årene som kommer om vi ikke endrer praksis, sier Ingemann. Han fremhever hvordan disse andre yrkesgruppen er bedre til å markedsføre sine tjenester og kompetanse. På mange måter vil den varslede endringen av driftstilskuddsordningen få en ukjent men positiv bi-effekt. Stadig flere fysioterapeuter tvinges over i konkurranse med andre yrkesgrupper om pasientene, da de må etablere seg uten tilskudd og refusjonsrett. Ordningen med driftstilskudd slik vi har hatt den frem til i dag har vært en diger sovepute for store deler av fysioterapimiljøet, og dette har skadet vårt rykte i befolkningen. Driftstilskuddsordningen hindrer nye og ivrige fysioterapeuter å komme inn i bransjen. Are Ingemann forteller om mange unge og dyktige fysioterapeuter på sine kurs som opplever det vanskelig å få seg jobb. De blir rett og slett stengt ute fra markedet, og ender opp som nomader i systemet hvor de hopper fra vikariat til vikariat i mange år før de får muligheten til å slå rot under stabile rammer. Ingemann mener at det burde settes krav til faglig oppdatering og videreutdanning for alle som skal jobbe i privat praksis. I dag finnes det ikke noe system som sørger for at alle som jobber i privat praksis har den kompetansen som kreves. Ingemann ser for seg en utvikling de neste 10 årene hvor stadig flere fysioterapeuter etablerer seg uten refusjonsrett på utsiden av alle offentlige ordninger. Kanskje det er nettopp denne gruppen som skal redde fysioterapifaget fra på bli fortrent av de konkurrerende gruppene vi nå kjemper imot?

Diagnostisk Ultralyd-apparat selges

Kontakt David Aronsen
mail: david@trimmen.no
tlf: 92280891